

PAZARTESİ

‘Ö. Ablaya’

İşte ruhun
Sükûnete kavuştu
Pazartesi günü gibiydi nedense o dar sokaklar
Unutulmuşluklar, alakargalar, karakargalar; hızla gelişen
mutsuz sonbaharlar

Damlarda, çatılarda
Otlar, kuru yapraklar savruldu
Alabildiğine sonsuz şimdi o taş duvarlar; kuzeyden esen acı
poyrazlar
Göğ merdiven dayayan parıltılar, hiç kimsenin olmayan bir
muştı gibi o ayrılıklar

Artık mezarında derin uykulara dalabilirsin
Eylüle şöyle bir uğrayan kuşlar, kapılar, tabutlar; birkaç
gündür işte öylece asılı kalan çamaşırlar.

Davut Güner